

Notícia necrològica de Ricard Batista i Noguera

Antoni Pladevall i Font

Acadèmic de número. pladevallfa@yahoo.es

El 25 de març de l'any passat va morir a la vila de Moià, amb la qual estava molt vinculat per amistats i temes de la seva professió, Ricard Batista i Noguera, arqueòleg de vocació i de professió, que va néixer a Barcelona el 24 de novembre de 1936 i va morir el 25 de març de 2011, a l'edat de 74 anys. És just que en faci aquí un petit record per la vella amistat que amb ell tenia i sobretot perquè des del 1978 era acadèmic corresponent de la nostra Acadèmia.

Va fer els seus estudis a Barcelona on, l'any 1959, és llicencià en Filosofia i Lletres, en la secció d'Història, a la seva Universitat i més tard, el 1980, es doctorà en Arqueologia, a la Universitat Autònoma.

Els inicis de les seves tasques com arqueòleg estan vinculats d'una manera molt especial a l'excavació i estudi de la vil·la romana dels Ametllers, de Tossa de Mar, a la Selva, vila a la qual va restar sempre vinculat pels seus càrrecs de conseller local de belles arts per Tossa, arqueòleg municipal de la mateixa població i director del Patronat de la Vil·la romana dels Ametllers.

La seva meritòria activitat en aquesta vil·la marinera farà que el 21 de juny de 1978, en ser nomenat acadèmic corresponent de la nostra Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, ho fos per Tossa de Mar.

Per la seva vàlua i dedicació fou nomenat director del Museu Arqueològic de Catalunya el 1960, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona entre 1968 i 1976, director del Museu Monogràfic d'Olèrdola i membre del Consell Assessor del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya.

La mort el va sorprendre a Moià, vila amb la qual també sempre havia estat molt vinculat des que el 1959 va començar els estudis sobre el megalitisme al Moianès, regió rica en megàlits, alguns dels quals va excavar amb Joan Surroca i el resultat dels seus treballs fou l'estudi, que varen publicar conjuntament, *Sepulcros megalíticos del Moyanés*, que seria el volum primer del *Corpus de Monumentos Megalíticos de España*, patrocinat per la Diputació de Barcelona.

Va continuar l'estudi dels megàlits del sector osonenc, i en la primavera del 1962 el vaig acompanyar en l'estudi de la sepultura de la Serra de Taradell, com a guia en les sepultures de *Puig ses pedres*, de Santa Maria de Corcó, i en el dolmen de Sant Corneli de Tavertet, estudis inclosos en el volum *Sepulcros megalíticos de la comarca de Vich*, segon volum del corpus abans esmentat, que es va publicar l'any 1963.

Ricard Batista va continuar les investigacions en el sector del Moianès, dirigint excavacions a la cova sepulcral de Fontscalents de Collsuspina, a la Balma de l'Espluga de Sant Quirze Safaja; a la Cova del Toll i a les Balmes del Gai de Moià; i més recentment al dolmen dels Perers, excavat i restaurat per la Generalitat de Catalunya. Per tot això, va restar sempre vinculat a Moià d'on era membre col·laborador del Patronat de Museus de Moià, on el va sorprendre la mort a finals de novembre de l'any passat.

Però la seva tasca científica no es va limitar als llocs esmentats sinó que s'estengué per molt altres indrets del país dirigint o col·laborant en l'excavació de jaciments en diferents indrets del país, com en les campanyes d'excavació de la Torre dels encantats d'Arenys, la dels Plans de Ferran d'Argençola, la salvació dels mosaics romans de Puigvert d'Agramunt, la troballa d'una nova vil·la romana a Mataró, els jaciments de la Riba d'Olèrdola, etc. Així ho revela la seva extensa bibliografia, d'una vintena d'estudis o treballs notables, al costat de moltes cròniques i notícies a l'antiga revista *Ampurias*, i també a altres revistes de la seva especialitat del país i de fora, alguns fets o signats en col·laboració amb deixebles seus o amb excavadors o erudits locals.

Reposi en pau un dels homes que en èpoques difícils va treballar i agrupar investigadors locals i els va proporcionar il·lusió, ensenyaments i sovint petites subvencions que s'esmerçaven en excavacions de jaciments concrets, sempre amb la seva direcció i guia.

18 de gener de 2012